Dosarul nr. 1-97/2025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

19 iunie 2025 **or. Ialoveni**

Judecătoria Hînceşti, sediul Ialoveni
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Viorel Botnaraș
Grefier – Tatiana Levinte, Valeria Petic,
cu participarea:
Procurorului – Levco Vladimir,
Avocatului – Bogos Alexandru,

a judecat în şedinţă de judecată publică, în procedură simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui

Grosu Gheorghe Vladimir**, a.n. **, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar din r-nul Ialoveni, sat. Sociteni și domiciliat în r-nul Ialoveni, sat. Costești, cu studii medii, neangajat în câmpul muncii, celibatar, fără persoane la întreținere, anterior condamnat:*
- prin sentința Judecătoriei Hînceşti, sediul Ialoveni din 27.09.2024, în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c), 186 alin. (2), lit. b), c), 186 alin. (2), lit. b), c), 192/1 alin. (2), lit. a), c) CP, art. 84, 90 CP – definitiv 1 an și 6 luni închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Cauza penală a fost distribuită spre judecare aleatoriu prin intermediul PIGD în regim automat în procedura judecătorului Viorel Botnaraș la 02.05.2025 și judecarea cauzei s-a finalizat la 19.06.2025.

Procedura de citare a fost legal executată.

Procurorul Levco Vladimir în ședința de judecată a solicitat să fie recunoscut vinovat Grosu Gheorghe de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea art. 80/1, 79 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de

închisoare de 1 an și 6 luni, iar conform art. 85 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă totală de 448 lei

Reprezentantul legal ***** și partea vătămată *****, în ședință au fost de acord cu procurorul și acțiune civilă nu au înaintat.

Avocatul Bogos Alexandru și inculpatul Grosu Gheorghe în ședința de judecată au solicitat stabilirea unei pedepse mai blînde, neprivative de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 79, 90 Cod penal.

Asupra mijloacelor de probă administrate şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, instanța de judecată

c o n s t a t ă :

1. Inculpatul Grosu Gheorghe la 18.02.2025, aflându-se în curtea locuinței cet. ***** din sat. Costești, r-nul Ialoveni, având un comportament agresiv, în prezența lui *****, a inițiat un conflict cu *****, în urma conflictului, i-a aplicat acestuia lovituri peste corp și în regiunea capului cu o cherestea, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202502D0443 din 21.03.2025, excoriație cu edem posttraumatic al țesuturilor moi adiacente la nivelul capului, excoriații la nivelul ambelor mâini, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism fricțiune, ce se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

2. În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Grosu Gheorghe fiind asistat de avocatul Bogos Alexandru, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și încadrarea juridică a acestora, că probele le cunoaște, înțelege conținutul lor și că nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecată să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

3. Instanța de judecată, analizând cererea inculpatului susținută de avocat și ascultând opinia procurorului, care a pledat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite, precum și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin încheierea protocolară din 15.05.2025, a dispus admiterea cererii acestuia cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

4. Audiat în ședința de judecată sub jurământ, inculpatul Grosu Gheorghe vina în comiterea infracțiunii şi-a recunoscut-o integral și a declarat, că la 18.02.2025, seara a venit de la serviciu cu cumnatul său și au consumat alcool. Ulterior, prin rețeaua de socializare instagram a primit mesaje urîte de la ***** în adresa mamei sale, astfel s-a dus la domiciliului lui să se clarifice și intrînd în ogradă a luat un băț,

ultimul a ieșit în ogradă și în urma conflictului l-a lovit peste corp și cap, în altercație a intervenit mama lui, care l-a lovit pe el. De cele comise se căiește sincer și-i pare rău, solicitând aplicare unei pedepse blînde.

5. Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că fapta comisă de inculpat este dovedită în instanţa de judecată integral, prin declarațiile acestuia date în ședința de judecată, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală, care nu au fost contestate de parte apărării şi anume de:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.02.2025, cu planșa fotografică (f.d. 6-9);

- raportul de constatare nr. 202502P0460 din 19.02.2025 și de expertiză judiciară nr. 202502D0443 din 21.03.2025, în privința părții vătămate *****, prin care s-a constatat leziuni corporale, care se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății (f.d. 18-19, 27-28).

- declarațiile părții vătămate *****, consemnate în procesul-verbal de audiere a părții vătămate (f.d. 38-42);

- procesul-verbal de examinare din 28.03.2025, a materialelor contravenționale în privința lui Grosu Gheorghe (f.d. 95-96);

- declarațiile martorului *****, consemnate în procesul-verbal de audiere a martorului (f.d. 140-142).

Încadrarea juridică a faptei reținute de instanţă în privința inculpatului.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) Cod de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Potrivit art. 6 alin. (1) Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art. 26 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

Astfel, în conformitate cu art. 101 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29.11.2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

În privința inculpatului Grosu Gheorghe a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Astfel, prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vinovăția inculpatului Grosu Gheorghe este pe deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui intenţionate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul agravat, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanei, cu aplicarea de obiecte pentru vătămarea integrităţii corporale și sănătăţii.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Art. 2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui

vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane.

Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie stabilită astfel, încât să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Conform art. 364^1 alin. (1) Cod de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o

pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului Grosu Gheorghe, instanța ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, adică de gradul prejudiciabil al faptei săvârşite, inculpatul a săvîrșit infracțiune gravă (art. 16 alin. (4) CP), de persoana celui vinovat, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni de furt, se caracterizează negativ, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, sincer se căiesc de cele comise.

În conformitate cu prevederile art. 76 alin. (1) lit. b) Cod penal, s-a stabilit circumstanță atenuantă – săvîrşirea infracţiunii de către un minor. La fel, instanța va reține și minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea ca circumstanţă excepţională, prevăzută de art. 79 Cod penal.

Concomitent, instanța menționează că recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i fie acordată o dublă valență juridică.

Conform art. 77 alin. (1) lit. e) Cod penal, s-a stabilit circumstanța agravantă – săvîrşirea infracţiunii cu bună ştiinţă împotriva unui minor.

La caz, fapta săvârșită de inculpatul Grosu Gheorghe în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani și aplicînd prevederile art. 70 alin. (3), 80^1 alin. (1) Cod penal, noile limite ale pedepsei vor fi închisoare de la 2 ani și 3 luni la 2 ani și 7 luni.

Prin urmare, instanţa concluzionează că inculpatul necesită a fi izolat de societate, stabilindu-i pedeapsa pentru fapta comisă sub formă de închisoare, aceasta fiind întemeiată în raport cu gradul şi riscul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de modalitatea de comitere a infracțiunii, de comportamentul inculpatului pînă și după comiterea infracțiunii, anterior a fost în conflict cu legea și condamnat penal pentru comiterea infracțiunilor de furt (f.d. 184-194), cît și tras la răspundere contravențională (f.d. 92), potrivit referatului presentinţial de evaluare se caracterizează negativ și are șanse mici de a se corecta (f.d. 195-200), nu și-a făcut concluzii necesare și nu s-au reeducat, nu şi-a îmbunătăţit comportamentul său, săvîrşind din nou o infracțiune gravă, nu au stat pe calea corectării, dar a dat dovadă de comportare negativă, că pericolul social al faptei comise denotă că reeducarea poate fi atinsă doar în locurile de detenţie, că în prezenta speță o pedeapsă mai blîndă nu poate fi acceptată, nefiind oportună de a îndeplini funcţiile şi a realiza scopul pedepsei în circumstanţele în care a fost săvîrşită infracţiunea.

Raportînd cele supra menționate, precum și reieşind din circumstanţele cazului, ţinînd cont de scopul pedepsei penale, care are scopul de reeducare socială a inculpatului, de recunoaşterea vinovăţiei de către inculpat, de gradul prejudiciabil al faptei săvârşite, de persoana celui vinovat, Grosu Gheorghe la momentul comiterii infracțiunii fiind minor, astfel instanţa de judecată consideră rezonabil de aplicat în

privinţa lui Grosu Gheorghe ținînd cont de prevederile art. 70 alin. (3), 80^1 Cod penal, cît și de prevederile art. 79 Cod penal, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal – 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, la fel, la stabilirea pedepsei definitive se va ține cont și de prevederile art. 85 CP.

În această ordine de idei, instanța de judecată reține, că scopul educativ și preventiv al pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei închisorii în privința inculpatului cu izolare de societate şi reeducarea în locurile de detenţie, iar o pedeapsă mai blîndă solicitată de partea apărării neprivativă de libertate, instanța o consideră iraţională şi neîntemeiată, deoarece o pedeapsă mai blîndă nu-și va atinge scopul pedepsei prevăzut de art. 61 Cod penal, la caz nefiind întrunite temeiurile întru aplicarea prevederilor art. 90, 90/1 Cod penal, ținîndu-se cont de trecutul infracțional al inculpatului și modul de viață și caracteristicii acestuia.

Prin urmare, instanța consideră că pedeapsa stabilită sub formă de închisoare va contribui la atingerea scopului pedepsei penale, va corecta şi resocializa inculpatul, în scopul prevenirii săvîrşirii de noi infracţiuni.

În acest sens, instanța de judecată reține că, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte infracţiuni, atât din partea acestora, cât şi a altor persoane. Aşa, instanţa consideră ca circumstanţele menţionate indică la faptul că inculpatul Grosu Gheorghe urmează, în vederea corectării şi reeducării, precum şi ca măsură de pedeapsă, a-i stabili o pedeapsă reală cu închisoare.

Mai mult, se reţine că pedeapsa menționată supra este în corespundere şi cu regula nr. 6 din Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniştri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „*natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia ţinând cont de circumstanţele săvârşirii infracţiunii*”.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor părţii vătămate, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

Astfel, se ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate. Deci, instanța consideră că pedeapsa stabilită sub formă de închisoare va atinge scopul de corectare şi reeducare, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea de astfel de infracţiuni, or aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către inculpat a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce ţin de comportamentul în societate.

În această ordine de idei, instanța relevă, că pedeapsa stabilită urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum şi de valorile sociale şi interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală şi să-şi modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Referitor la măsura preventivă.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă, iar conform art. 11 alin. (3) Cod de procedură penală, privarea de libertate, arestarea, internarea forţată a persoanei într-o instituţie medicală sau trimiterea ei într-o instituţie educaţională specială, precum şi prelungirea acestor măsuri, se permit numai în baza unui mandat de arestare sau a unei hotărîri judecătoreşti motivate.

Astfel, în raport cu prevederile enunţate şi cu referire la aceea că instanţa de judecată a concluzionat că vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracțiunii a fost dovedită, ca prin urmare pedeapsa care a fost stabilită inculpatului sub formă de închisoare, instanţa de judecată, pentru asigurarea executării sentinţei, găseşte de cuviinţă ca o dată cu pronunţarea hotărârii să mențină măsura preventivă – arestarea preventivă, pînă la definitivarea sentinței.

Cu referire la corpurile delicte și acțiunea civilă.

În conformitate cu prevederile art. 162, 219, 221 Cod de procedură penală, corpuri delicte nu sunt și acțiunea civilă nu a fost înaintată.

Cheltuieli judiciare.

Instanța de judecată în conformitate cu art. 227, 229 Cod de procedură penală, va dispune încasarea de la inculpatul Grosu Gheorghe, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 448 lei, suportate pentru efectuarea raportului de constatare nr. 202502P0460 din 19.02.2025 și de expertiză judiciară nr. 202502D0443 din 21.03.2025 (f.d. 18-19, 27-28).

6. În conformitate cu art. 364/1, 384-385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3), 79, 80^1 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată

c o n d a m n ă :

Inculpatul ***Grosu Gheorghe Vladimir*** se recunoaşte vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea art. 70 alin. (3), 80^1 alin. (1), 79 Cod penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentinţe, la pedeapsa aplicată, se adaugă parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 27.09.2024 și lui ***Grosu Gheorghe Vladimir*** i se

stabileşte pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare, executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei lui **Grosu Gheorghe Vladimir** se calculează din data de 19.06.2025, incluzînd în termenul executării pedepsei, durata reținerii și aflării acestuia în stare de arest preventiv de la 22.04.2025, ora 19:00 pînă la 19.06.2025, ora 11:50.

Se menţine în privința inculpatului **Grosu Gheorghe Vladimir** măsura preventivă – arestarea preventivă, pînă cînd sentința va deveni definitivă.

Conform art. 162, 219, 221 Cod de procedură penală, corpuri delicte nu sunt și acțiunea civilă nu a fost înaintată.

Se încasează de la Grosu Gheorghe, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat r-nul Ialoveni, sat. Costești, în beneficiul statului, cheltuieli judiciare în sumă de 448 lei.

Sentinţa este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Viorel Botnaraș**